

Ловица

Број 21

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

30 маја 1936

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година XIII.

БРАЋО СОКОЛИ, СУБОТИЦА ВАС ЗОВЕ!

Суботички слет је на прагу и овом приликом Југословенски соколи ће једном сјајном манифестацијом свих удружених соколских снага, показати целом свету да је Југословенски народ у соколству оживео оне велике заносе који су у прошлости ковали мучну и славну нашу слободу, а који ће сада у ослобођеној земљи кроз соколство задати нашу бољу будућност. Југословенски соколи окупљајући се на Северној граници слободне и широке отаџбине, доказују да су дирнути и повесели примерима хероја и мученика, који су своје животе полагали кроз векове за владе силе над правдом када је гажена народна реч. Југословенско соколство и овом ће приликом показати да — Суботица — северна метропола наше велике Југославије, богата широким пољима, да је мезимче целог Југословенског народа од обала Саве, Драве, Дунава, Тисе, Дрине, Неретве и Плавог Јадрана.

Суботица, која са својом најидеалнијом децом — соколима — стоји на обрани северне границе отаџбине проживеће приликом Видовданског слета дане радости и весеља, незаборавне дане соколске славе и соколских напора. Тиршева идеја биће та која ће ове године десетке хиљада Југословенских сокола скупити у северној метрополи. Да после готово 20 година од како је сишла тешка мора са пониженог и испрљеног житељства, када је дошло што је било неминовно, када је заблестала зора слободе, када више никада туђа сила није могла да устави победоносни лет орлова и сивих сокола када је Суботица и околица на олтар ослобођења допринела крваве жртве, и када је са одушевљењем прихватила соколску идеју, која је данас у том крају, јаче него игде другде, — тако да небројене фаланге Југословенских сокола у Суботици и околици најбоље су јемство за потпун успех наше народне ствари.

Соколи!! Дужност нам налаже да се ради ових моћних чиница скупимо у што већем броју на Видовданском слету у Суботици, да нашој соколској браћи у првом реду захвалимо се на изграђивању Југословенског Севера, а затим да њима и целом свету покажемо да иза њих стоји пола милиона Југословенских сокола, који ће на сваки знак одговорити — Спремни смо!! То — браћо треба Суботици да ми покажемо, да је Југословенско соколство недељиво тело, да ће увек стојати на бранику сваке

стоје свете земље чија је сваки хунак натопљен крвљу мучничком. Да се може отуђити стопа наше земље само онда када буду Југословенска поља прекривена првеним кошуљама и соколским перима, када буде,

Драгутин Д. Дошен

Савом, Дравом, Дрином, Моравом, Неретвом текла река крви сивих Југословенских сокола, када последњи плотун одјекне... Ови Видовдански соколски дави треба да остану у срцима Југословенских сокола трајан спомен на нешто спонтано и величанствено, на нешто узвишено, што може само да роди и оствари Југословенска соколска мисао.

И онда када се виде на велелепном стадиону и залепрша државна тробојка, ми ћемо сви подићи наша чела и очи небу, како то доликује нашој моћној организацији нашем Југословенском соколству.

Ми смо сви свесни великог значаја нашег слета у северној метрополи. Свесни смо у првом реду зато, што је тај слет манифестација за нашу идеју на нашој рођеној грудни. Овај слет мора показати зрелост нашег народа и својој држави предчитавим светом. На овом слету целокупно соколство има дужност да се покаже као најјачи репрезентант читавог нашег народа; смисао за ред, организацију и дисциплину.

Соколство чији је идеал национално-културни, треба да докаже, да је наш народ без разлике достојан равноправности са свим културним народима.

Још један разлог зашто ми Југословенски Соколи морамо похрлити у Суботицу, а тај је што ће ту доћи наша браћа Чеси који су судбину своју везали за судбину нашу, који нас трајно и верно прате и снама пишу једну нову страницу историје средње Европе. Доћи ће Руси да нас братски поздраве

и Пољаци да нам кажу, да како год било, да смо ипак једно — Словени. — Па најзад и браћа Бугари да после горког искушења, отворених груди и чистим срцем падају нам у братски загрљај, у којем желе да вечно остану на добро оба народа и читавог Словенства. Да нам се на северу захвале за посету, када смо из свих крајева широке Југославије похрлили на њихов „Јуначка Сабор“. Да обнове везе и успомене на те лепе дане када се бела Ссфија, словенски Цариград недељу дана тресла гледајући једнокрвну браћу у братском загрљају, и зато они сада нама долазе, не као гости, него ка браћа браћи, да се на овом величанственом слету с нама састану, загрле и братски изљубе. Соколски слет у Суботици треба да каже свима да смо јаки, и да никакав ударац не може да нас ослаби, он ће нам пружити прилику да доживимо и проживимо заједничко осећање, а оно ће бити веће и јаче, што нас више буде ту. Видовдански слет треба да нам улије још већу вољу за рад у својој држави, он треба да докаже да можемо и више него наши претци, мора оставити уверење да је наш народ способан за организацију и дисциплину, и да код широких народних маса постоји у великој мери љубав и свест. Овај слет треба да

буде манифестација и опомена свима који роваре против нас, да смо дубоко дирнути Марселском трагедијом, али да имамо свести и снаге да не учинимо никакав ексцес.

Северна метропола је горда, она је поносна што ове године ове историјске догађаје слави у њој, што јој је рука судбине наменила ту улогу, да нам пружи могућност за сва времена истицања ових важних догађаја.

Ми Југословенски Соколи радујемо се што ће нам ове године на том великом соколском слављу бити мили гости: Чеси, Бугари, Руси, Пољаци, што ће збор зборовати сви словенски соколи у љубави и чврстој слози. Ове соколске свечаности треба да обрадују и сву нашу соколску браћу, а и све наше миле савезнике на савезничких земаља. — Још мало времена браћо, нити два пуна месеца, па ће се густе редови Југословенских сокола и соколица слети у северној метрополи да даду потстрека и снаге за даље подвиге... потомцима цара Ненада... Дођите браћо у што гушћим редовима, јер ће ту наша срца јаче да закуцају, а наше мишице стиснут ће десницу својој браћи која нам долазе.

Свој соколској браћи, свима соколским сестрама уз довиђење у Суботици — братски и срдачно **ЗДРАВНО!! Драгутин Д. Дошен.**

БРА ПАТРИЈАРХА ЈОСИФА РАЈАЧИЋА

(Свршетак)

Мајски закључци послани су царској канцеларији у Беч и као одговор изашао је царски патент од 15 децембра 1848 године, којим се подарује архиепископу и митрополиту карловачком достојанство и част патријарха српског и на то место потврђује за патријарха архиепископ и митрополит Јосиф Рајачић. Обновља се старо историјско достојанство и част војводе српског и потврђује избор генерала Стефана Шупљика за војводу српског. Са обновљењем ових највиших црквених и грађанских достојанстава подарује се верном српском народу јемство, за народно — његовим потребама сходно — унутрашње уређење. У оним тешким приликама, када се даљи опстанак Хабсбурговца из темеља љуљао, врло је јасно и одређено признато несумњиво историјско право српском народу на заокружену самоуправну територију и на највишег народног духовног и световног поглавицу.

Како су вали револуције и даље бесно ударали по дотле доста мирним бедемима хабсбурговачке тврђаве изашао је

18 новембра 1849 године и други царски патент, на основу којег је Војводина заиста и образована и који гласи:

„Из територије, која заузима досадашње жупаније бачко-бодрошку, тамишку, торонталску и крашовску (Бачку и Банат) и румски и илочки срез сремске жупаније, образује се предбежно докле се не буде донело друго дефинитивно решење уставу сходним путем о будућем органском положају овог дела земље у нашој држави или о његовом саједињењу са другом којом круновином — особита област управљања, чија се администрација има водити независно од администрације Угарске преко земаљских непосредно нашем министарству подчињених надлештава. Ова област има носити име „Војводство Србија и Томишски Банат“. Ми задржавамо себи право, да провизорно уредимо у овој области земаљско заступништво тако као и учешће њених становника у државном заступништву подобно устројству других круновина по основима државног устава а с особитом наредбом. Административно врховно управљање земље налазимо за

сходно предати предбежно једном провизорном земаљском начелнику са столицом у Темишвару, коме ће се придати за организовање грађанског правитељства један министаријални комисар. Обзирући се на својствене интересе различних у овој области живених народа наређујемо, да се земља подели по главним племенима свога народа у три већа управљања — дистрикта, окружја — а свако од ових окружја у срезове, те нама поднесе на потврђење предлог наредбе о уређењу и кругу делатности њихових административних и заступничких органа — окружних и среских начелника — окружних и среских заступништва. Сремски срезови румски и илочки и примућствено од Србаља обитаване стране бачке, тако исто тамашке и торонгалске жупаније имају предбежно чинити „Војводство Србију“ као особито окружје ове области. О саједињењу војводства Србије са другом круновином одлучиће се по § 72 државног устава а по преслушању окружног њеног заступништва. Да би дали српском народу у нашој држави нама представљеним жељама сходно признање, којим се поштују народне и историјске успомене, налазимо се побуђењим нашој царској титули придати и титулу великог војводе војводства Србије а свагдашњем од нас наменованом начелнику области војводства даровати титулу вице војводе.“

4 марта 1849 године аустријски цар даровао је устав својим народима и његов § 72 гласи:

„Војводуству српском осигуравају се таква уређења, која се оснивају за обезбеђење његовог црквеног општинства и народности на старијим привилегијама и царским изјашњењима најновијега времена. Саједињење војводства са другом којом круновином определиће се особитом наредбом, пошто њени посланици буду саслушани.“

Ово је била кулминација политичког успеха српског народа у Угарској, Војводство Србија и Тамишки Банат заиста су и основани са седиштем у Темишвару, али се подземно роварило са свих страна, да се војводство укине и све опет по старом удеси. Царском наредбом од 20 октобра 1860 године послан је гроф Александар Менсдроф Пуљи да саслуша мишљење свих вера и свих народности у Војводини, јер се чује од много страна, да равне вере и равне народности немају једнако мишљење. Из лугошко-темишварског окружја (крашовске и тамашке жупаније) јавља се: „За безусловно утеловљење натраг Угарској има највише гласова од стране мађарског и немачког живља а за постојање круновине у њеном садашњем положају или за утеловање уз гаранцију штићења и безбедности њихове народности од стране српског и романског елемента.“

Кикинђани су одговорили: Маса српског становништва нема других жеља осим тих, да више пута писмено издане, признају и потврде највише привилегије са међународно-прав-

ним значајем ступе у живот т. ј. да се у Војводуству уважи српско-народни равнитак и српска народна земаљска управа, уведење и прагматичним обезбеђењем српског језика као званичног и постављањем једног поглавара из српског народа с насловом српског војводе — на исти начин, као што је бив код наше браће Хрвата.

Суботичани су одговорили, да се будући положај војводства у том једном случају може сретно решити, ако буду служили за основни камен новом здању, које се подићи намерава, умереност и узајамно поверење дотичних племена а не претерано вахтевање с једне а слепо хватање за уображена преимућства с друге стране. Осим тога саставили су Суботичани мали устав новоорганизоване Војводине у деветнаест чланова, који много потсећа на доцнију резолуцију благовештенског сабора.

Новосађани су одговорили, да се у свима државним и управним архивама налази довољно писмених исправа и аката, која довољно засведочавају жеље српског народа у погледу његова положаја у аустријским односно угарским провинцијама. Кадгод је било прилике, да се ове жеље изјаве, свагда се српски народ стављао на основу својих правом стечених, рекама крви запечаћених уговорних права и свагда се о томе изјашњавао преко својег народног сабора, као органа, који заступа цео народ. Српски народ је изрекао своје жеље на народним саборима 1769 године у Срем. Карловцима, 1790 у Темишвару и 1848 у Сремским Карловцима. Појединци немају права у име народа говорити, већ треба опет сазвати сабор и овај ће се изјаснити.

После ових извештаја Војводина је царским патентом од 27 децембра 1860 укинута, а патријарх Рајачић позван да пошаље у Беч двадесетак српских мужева, који се одликују положајем, даровитошћу, заслугама за државу и општинство, да изнесу жеље српског народа. Како је и патријарх Рајачић потпуно стао на стајалиште новосађана, сазван је благовештенски сабор за 21 март 1861 године, чији смо рад у кратко описали у ускришњем броју нашег листа. На закључке благовештенског сабора из Беча није стигао пре одговор, него што се 1918 није распала Хабсбуршка монархија. Тада су Срби Војвођани под заштитом бајонета слободоумне Европе своје закључке у живот спровели. Блажена сен патријарха Рајачића у царству духова тада се обрадовала и засветлила.

Ing. Миловој Матић.

ТРУД УЗАЛУД!

До руку нам је, односно путем поште, добили смо од Централног комитета акционих одбора за заштиту националне кожарско-прерађивачке радности у Краљевини Југославији из Загреба, књигу под насловом: „Анкета о раду фирме „Бата“ југословенске творнице гуме и обуће д. д. Борово.“

Пре него што ћемо да пређемо на саму садржину књиге, морамо рећи: да је тај Централни комитет акционих одбора за заштиту националне кожарско-прерађивачке радности, као што смо у прошлом броју нашег листа јавили, од стране наших власти, као не легална организација разјурен и сваки даљи му је рад забрањен.

То је уследило ради тога, што тај Централни комитет, своје постојање није легализовао путем наших званичних установа, већ је њих просто обишао и исте ве респектујући, хтео да буде држава у држави и да се одметне од власти.

У том комитету нису седели, односно, тај се комитет није састојао из аналфабета, који не познају законске форме и прописе, већ су у њему седели све сами капацитети и претставници кожарско-прерађивачке индустрије, већином из Савске бановине.

Ова књига која се састоји из 146 страна великог формата, садржи се из реферата, који је састављен противу фирме „Бата“ и система „батизма“, у коме они називу већим делом не пропад малих и ситних занатлија обућара, већ називу пропад кожарско-прерађивачке индустрије, која је махом у њиховим рукама, а сви знаци а и кроз редове, ко их уме да чита у овој књизи, провлачи се као црвена нит — пропад њиховог тајног картела; који је немилосрдно уцењивао не само мале обућаре, већ преко њих и нашу потрошачку публику.

Њихова наопака и злонамерна извртања у такзваном реферату на анкети, дају баш њима квалификацију сиромаштва у изнашању стварних чињеница, а огромно богатство у извалажењу непотврђених цифара, вајне статистике, са којима су хтели да оперишу противу фирме „Бата“, за коју сваки прави и искрени пријатељ широких сиротањских маса народних, мора рећи: „Да је „Бата“ не само народних пријатељ, већ и права сиротињска мајка у правом смислу речи.“

Њихова анкетирања, њихове књиге, плакати и харангирања противу „Бате“, само чине част и рекламу „Бати“, тим пре, што у тим књигама, у тој анкети ни једном једином речи не дотакнуше се апсолутно ни једне друге творнице сбућа, у којима радници немају ову благодет коју радници уживају код „Бате“ у творници у Борову.

Творница „Бата“ у Борову, на челу са г. Томом Максимовићем генералним директором, представља један колос реалности практичног и савременог рада, који на свима странама пружа завидљиве резултате, противу којих се не могу бо-

рити правне речи и демагошка харангирања.

Читава та књига, може се назвати „шупљим и демагошким фразама“, а у најбољем случају „Довкихотерија савремености“.

У своје време, Дон Кихот од Манче, узалуд се борио противу ветрењача, а данашњи Дон Кихоти још већу глупост чине да се хватају у коштац са „Батом“ и „батизмом“.

Бискупи и морал

Седам бискупа са Јадрана позивају у бој против неморала и голотиње на плажама. Они хоће како пише, да бране достојанство човека кога Бог није одредио да служи пожуди већ да буде господар света. Навађају да су данашњи људи задојени модерним паганством и да хоће само да уживају на земљи. Наравно да ти вазиру од Бога и вере.

Заиста су бискупи у праву, што су се подигли против неморала, голотиње и свих тих испада данашњих модерниста. Они виде на плажама тај за њих тако страшни неморал који саблажњава депу. Заједничко купање, сунчање, могуће чак и кабине неслуже смерности кратких богоугодника. Странцима је до здравља, а преко свега другог прелазе. Наравно обучен се нико не може сунчати. Њима је слаба брига хоћели их ко гледати или не. Они за свој новац купују здравље а предрасуде на њих неутичу.

Плажа је плажа. Голотиња и сунчање. Ко је какве моралне подлоге, тако ће се и понашати, а ко је нема тај саблажњава и без плаже.

Уамимо и размотримо живот данашњих неочењених људи и модерна који живе од њихова издржавања. Неби ли ту каква посланица користила да се томе стане на пут? Зар то није сабласт и срамота у једној сређеној држави да се трпи тај дивљачки живот у данашњој цивилизацији и култури?

Неби ли се могао донети закон и приморати на брак све те данашње нежење, који мењају жене као рукавице и уништују и оно мало вере и савести што су дотле имале. Зар неби та посланица или закон више користиле друштвеном уређају, него ли све до сада учињено.

Када би се сви ти неморални и за народ опасни типови отпустили из државних и других служби и за сваки њихов саблажњиви испад казнили, неби ни тога чуда било по плажама где су њихова најмилија боравишта.

Свакако да пристојан свет никакве испаде против реда неће чинити, већ само они, који у та места доводе те пропале и дегенерисане типове данашњих искварених развратника.

Стога је на свештенству да настоји да се сваки мора ожени и основати заједницу пристојног брака. У сређеним државама несме се дозволити паганство које води расулу и дивљаштву. Ко незна реда, треба га приморати да га упозна.

10-20% ПОПУСТА ЗА ДУХОВЕ!

Поближе у свим продавницама

ТИВАР ОДЕЛА

Један лепи живот

Пред нама је красан пример народног лекара, ратника, у правника и шефа, дра Алексе Савића († 1928 године) Министра народног здравља. Један леп живот на делу, у схватању савременика, у успомени оних, који су га поштовали као пријатеља сељака, јер је створио хигијенску културу у свом крају. Прави народни претставник и министар, прави човек у свакој прилици, у сваком послу. Др. Новица Шаулић, адвокат у Београду и наш најодличнији фолклориста и народни психолог, кога је чувени Др. Краус у једној интересантној монографији добро назвао, „Југословенским Ничеом“, дао нам је у одлично написаној књизи приказ живота и рада дра Алексе Савића. Књига има 136 страна, штампана је у Београду „Приредни преглед“, ових дана. Са више илустрација, врло zgodно одабраних.

Баш у наше дане померених савести оваква књига долази у сто добрих часова! Сав живот и сав готово иметак дао је Др. Алекса Савић своје народу. Потребна је нама свима таква књига да покаже нама индиферентнима рад у служби својој земљи и своје народу, потребна је омладини и читавом данашњем друштву, да би осетили значај људи, који су снага земље и понос народа нашега. Др. Шаулић лепо каже: „Никад нисмо вечности ближе, него кад живимо срцем за друге“. Ову књигу топло препоручујемо школама и родитељима, који својој деци добра желе.

Беловић Јелица.

Пази на чистоћу!.. Не прави штету!..

Написи лепо; написи су чак и врло корисни за заштиту народног здравља, које је свима и свакоме врече од свачега.

Такове и сличне написе смо читали по многим звањима, па смо имали част да те написе прочитамо и у новосадском Окружном Суду у одељењу нашег Државног Тужништва а над врати која су означена са две нуле.

Написи су лепо, написи су и опет кажемо врло корисни, али када уђете кроз врата која су означена са две нуле, не само да се запрепастите, већ просто морате пасти у несвест и да вас ухвати мука и тролетна гровница од оног смрада, од овог гада и од оне нечувене нечистоће.

Истина, руку на срце, морамо признати, да су тамо чак и такзовани енглески нужници, али која вајда, када водовод за одвођење нечистоће, смрада и гада, не функционише.

Не разумемо једну ствар, а та је: ако већ нема могућности, да се одаје иза врата која су обележена са две нуле, и над којима су исписане оне лепе и корисне речи по народно здравље; зашто се те две табле не скину, врата затворе и над њима не стави табла са натписом: „Опасно је ући унутра!“

Такав натпис би одговарао не само фактичном стању ствари, већ би још више допринео заштити народног здравља; а још више угледа суда, кроз који свакодневно промашира маса страног света.

Помозите и нама

Пишу вам грађани Кињижијевог улице следеће:

„Наша улица мала и кратка. У нашој улици, као да смо пастирчад града, свију градских управа, никада није нам се изишло на сусрет, да дођемо до потребне калдрме, иако и наша улица представља део Новог Сада — данас као велеграда.“

Када наступе јесењи кишни дани, или пак зимски дани са вејавицом, која се топи и прави мочвару, тада ми апсолутно не можемо да пређемо преко улице.

Када наступе летњи, суви дани, овда је тек право чудо и покор у нашој улици.

Она страховита прашина, слушали смо, да се диже само у пустињи афричкој Сахари и то у времену чувеног ветра „Тајфун“, али она се подиже и код нас тако, да ни један становник не сме ни за живу главу да отвори прозор ради проветравања свога стана.

Бивало је, а бива и то: да многа вредна домаћица у жељи да проветри свој стан, изнесе неколико лавора воде да полије бар поред своје куће, и шта бива? Уместо признања и захвалности, у то се доба увек нађе општински редар, и по својој званичној дужности, напише пријаву — и зна се последица је одмах 70 динара новчане глобе.

Да не би зими газили по води, или блату до колена, да не би се лети гушили од прашине и да не би недужни плаћали неосноване глобе по 70 динара, ми молимо бар ову нашу нову градску управу, да нам помогне, т. ј. да нас спасе ове троструке беде, јер не треба да смећу сума, да смо и ми грађани Новог Сада — тога рецимо велеграда, па још центра Дунавске бановине.

У уверењу, да наш глас неће остати глас у пустињи, господине уреднице примите уверење одличног поштовања.

(Више потписа).

Штампарија Душан Чампраг и друг Нови Сад, Краља Петра улица 3.

Није јавности познато!

Закључци велике Народне скупштине од 25/XI. 1918 год.

1) Политички наслов на Србију и припојење са Србијом у политичком погледу, без обзира на дефинитивно уређење државе, о којем није донесена никаква одлука.

2) Бира се шеф покрајине и његов заменик. Изабрани су за шефа покрајине пок. Јаша Томић а за заменика му поп Блашко Рајић.

3) Бира се преставништво Војводине под именом Велики народни Савет од 42 члана (посланика). За председника је изабран пок. др. Славко Милетић а за потпредседника др. Јован Лативчић.

4) Шеф покрајине са Великим народним Саветом, односно са његовим претседништвом у споразуму поставља Народну Управу за Банат, Бачку и Барању. Постављени су за председника Народне Управе пок. др. Јован Лалошевић, а за потпредседника Петар Коњевић, те за поједине ресоре народни повереници и њихови заменици.

Шеф покрајине и претседништво Великог Народог Савета нису образовали своје канцеларије те Народна Управа није имала политичке подршке. Народна Управа је прорадила, но без политичке подршке код куће није могла радити и разрешена је марта месеца 1919, а њена поједина одељења утопила су се у надлежна министарства у Београду.

Није јасно, шта Војвођански фронт хоће. Да ли жели само интегрално извршење и спровођење у живот закључака велике Народне Скупштине од 25 новембра 1918, или још што друго, није јавности познато.

Концерт Музичког Друштва

У четвртак, 14 о. м. Музичко Друштво је у Новом Саду приредило у великој дворани „Хабзбаг“ свој изванредни концерт, од којег је чист приход припао у фонд културног дома Блаженопочившег Краља Александра Првог Ујединитеља.

На овом вечеру се публици представила г-ђа Маја Далма Драганић, која је највећи део програма испунила. Пратња на гласовиру је у рукама госп. Мг. Рн. Владислава Илића лежала, који је познат у нашем граду о његовој музикалној спреми. Госпођа Драганић располаже са светлим, јаким драматичним сопраном, са богатим и звучним регистром и лепом бојом гласа. Публици се најбоље свиделе песме: Barcarole од F. Albini-a и арија из опере Samson и Delila од Saint-Saens-a, Валцер „Пролетњи звуци“ од J. Штрауса, који је као заврше-

так концерта (са пратњом оркестра) служио, није испунио потпуно задовољство публике, које је можда узрок, да је са оркестром скупа недовољно увежбано.

Уметница на гласовиру г-ђа Вилма Голдберг, која је пре неколико дана дала у студио Радио Београд свој успели самосталан Моцарт-концерт, је на општу жељу свирала један део овог концерта и то: Сонату д дур и Фантазију ц-мол од Моцарта. Г-ђа Голдберг је изврсна интерпреткиња Моцартових дела, поседује осећај стила, потпуна техничка спремност је дала Моцартовим деловима такву боју и живота, да се публика у дела потпуно уживела те својим аплаузом своје потпуно задовољство исказало.

Оркестар Музичког Друштва је под водством свог неуморног диригента г. Јарослава Војтеховског, у I. делу програма одсвирао Увертуру (у талијанском стилу) оп. 170 од Ф. Шуберта, а у II. делу Југословенске пелесове од Вилхара, са највећим успехом и показују пуну целинску оркестра. Дobar глас оркестра се са овим иступом знатно појачао и желимо овом оркестру, као и његовом вредном диригенту много успеха у даљем раду, који и неће изостати.

Ми се захваљујемо овом неуморном удружењу, на лепом музикалном вечеру и надамо се, да ће исто свој рад још у појачаном темпу у следећој концертној сезони наставити.

Позив на ванредну главну скупштину

Ратарске Штедионице д. д. у Пашићеву

која ће се одржати у четвртак 18 јуна 1936 године у 16 часова у заводским просторијама, на коју се г. г. деоничари овим учтиво позивају.

Дневни ред:

1) Избор 3 члана за поверљиве присутних деоничара и скупштинског записника.

2) Избор 2 члана управног одбора.

3) Избор 2 члана надзорног одбора.

4) Измена правила.

У Пашићеву, 28 маја 1936.

УПРАВА.

Напомена: § 24. Деоничари који на скупштини учествовати желе, имају своје деонице са купонима 8 дана пре скупштине код штедионице депозити, или код Српске Банке Д. Д. у Загребу, филијале у Н. Саду.

ДА ЛИ ЗНАТЕ,

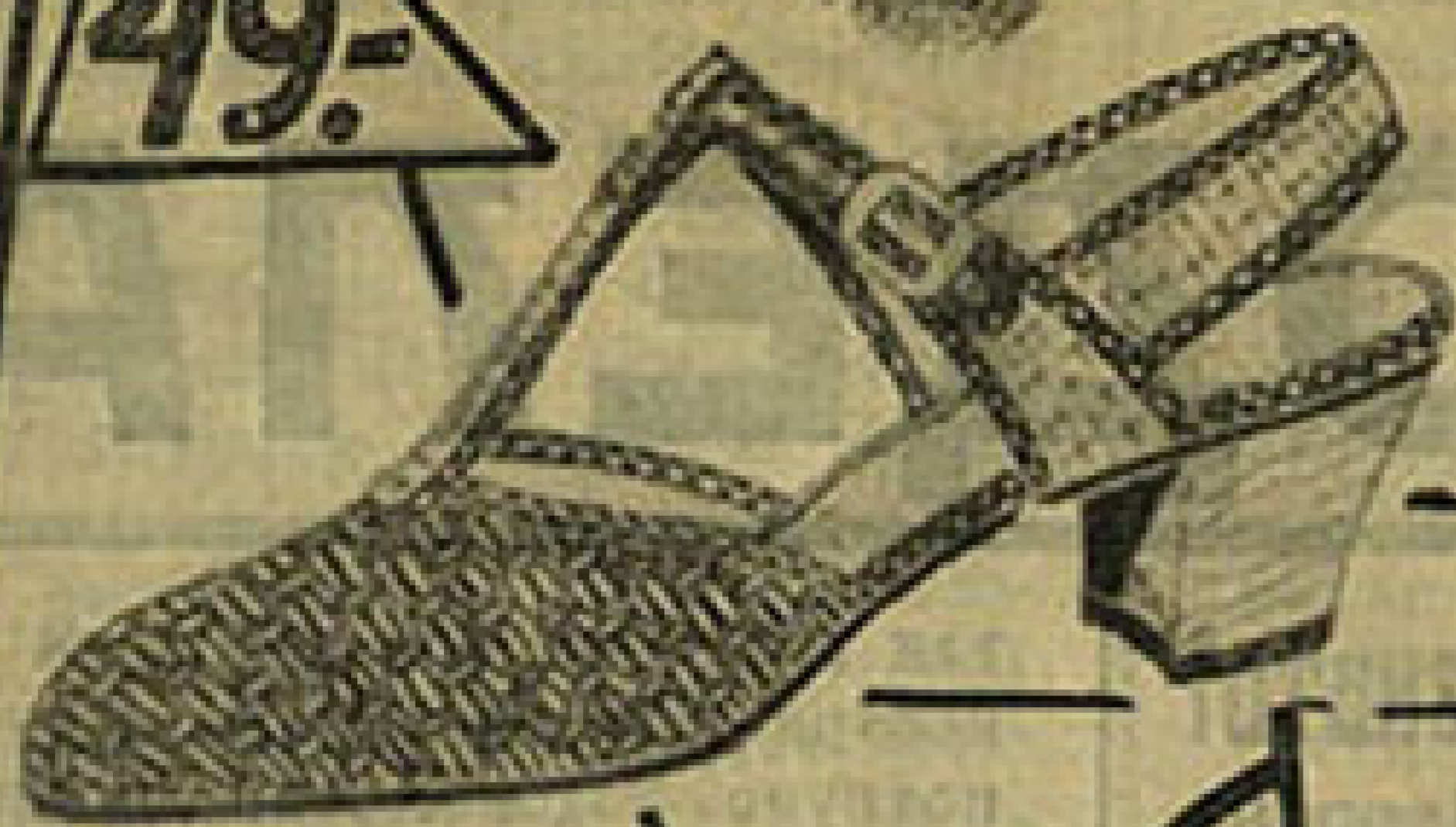
ДА КЊИЖАРА

„СЛАВИЈА“

има све савремене КЊИГЕ?

За лешоване

49.-

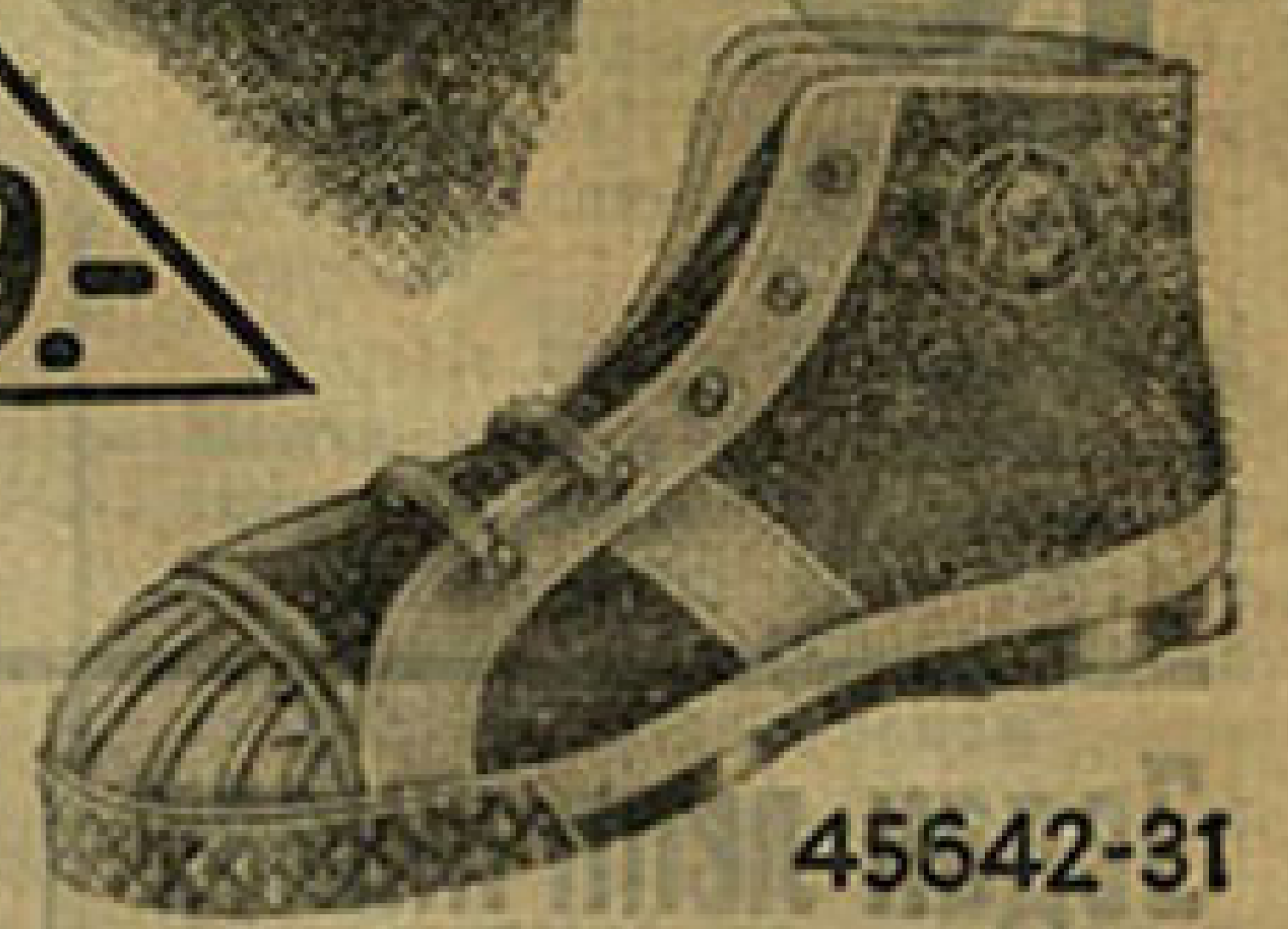
61965-70

12.-

4501-04 бр.23-26
од бр.27-29 Дин 15.-
" бр.30-34 " 19.-
" бр.35-42 " 25.-
" бр.43-48 " 29.-

19.-

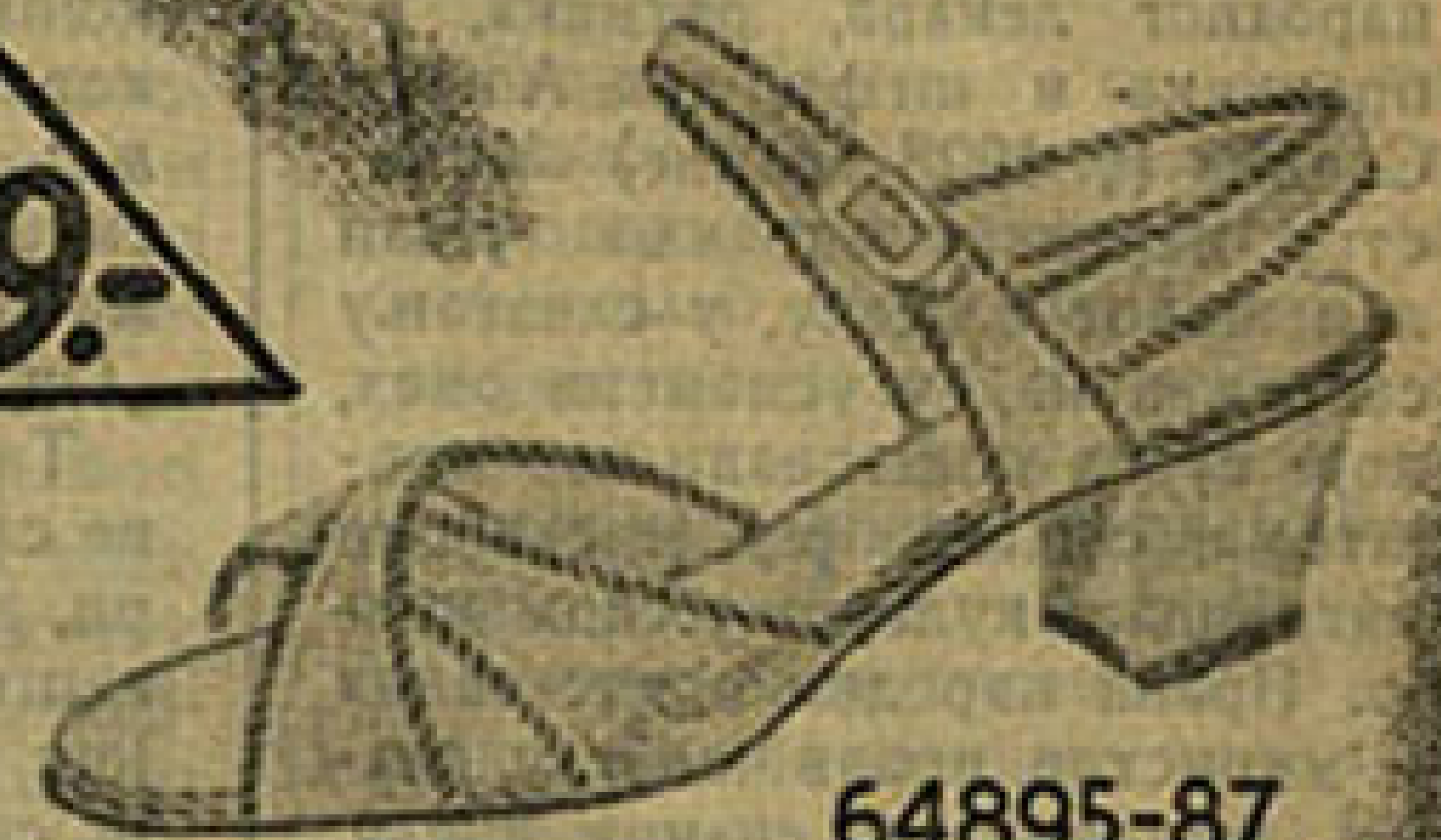
45642-31

49.-

2985-32

49.-

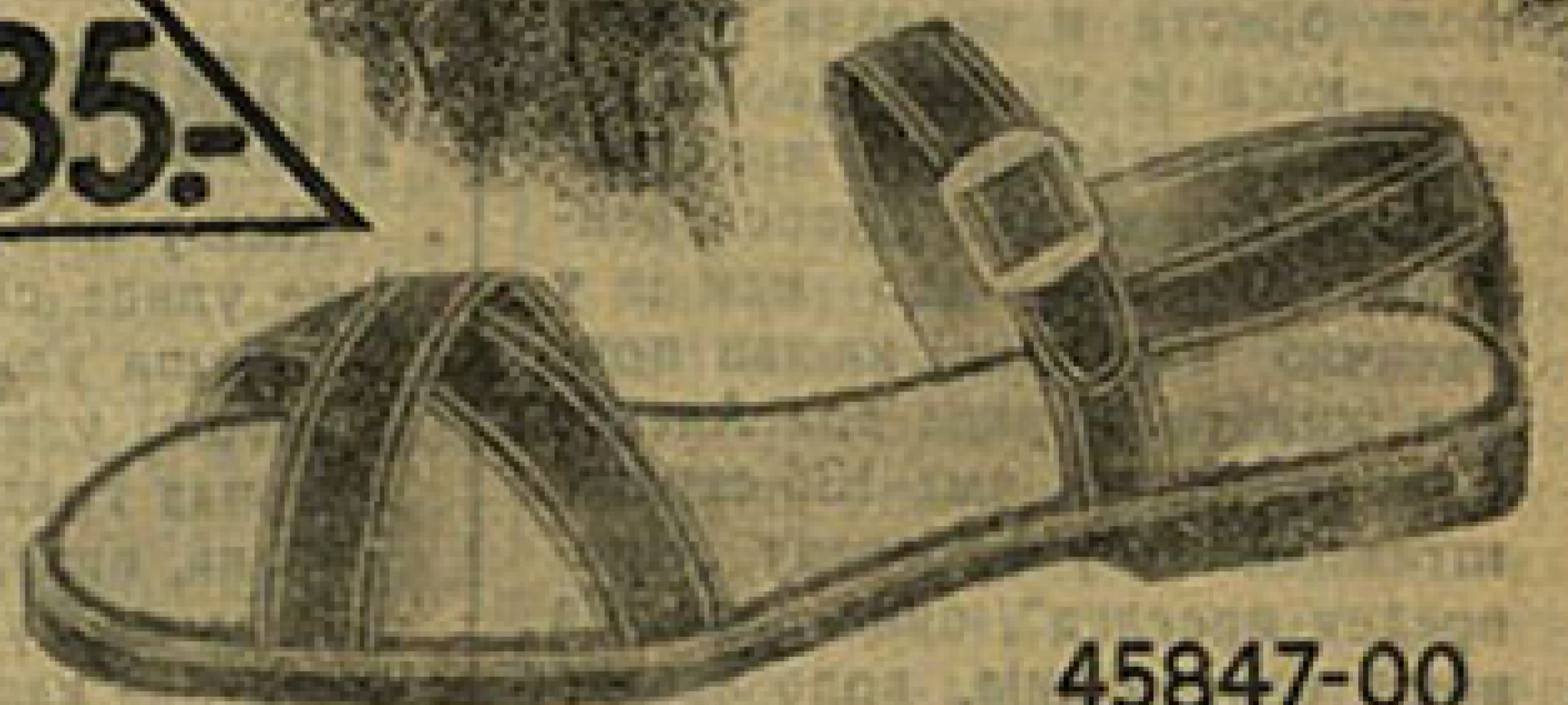
64895-87

15.-

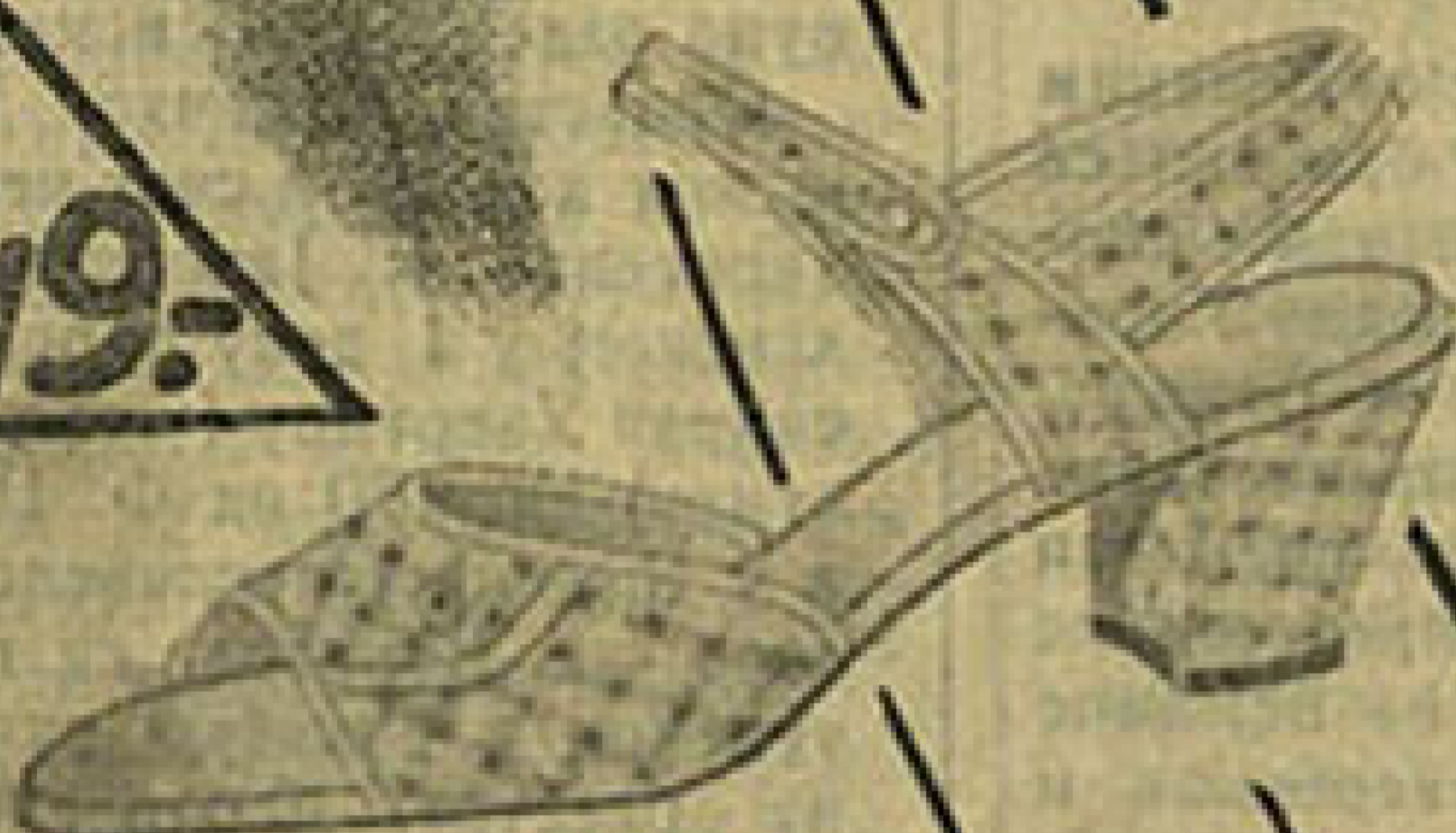
23891-60

35.-

45847-00

49.-

69895-93

59.-

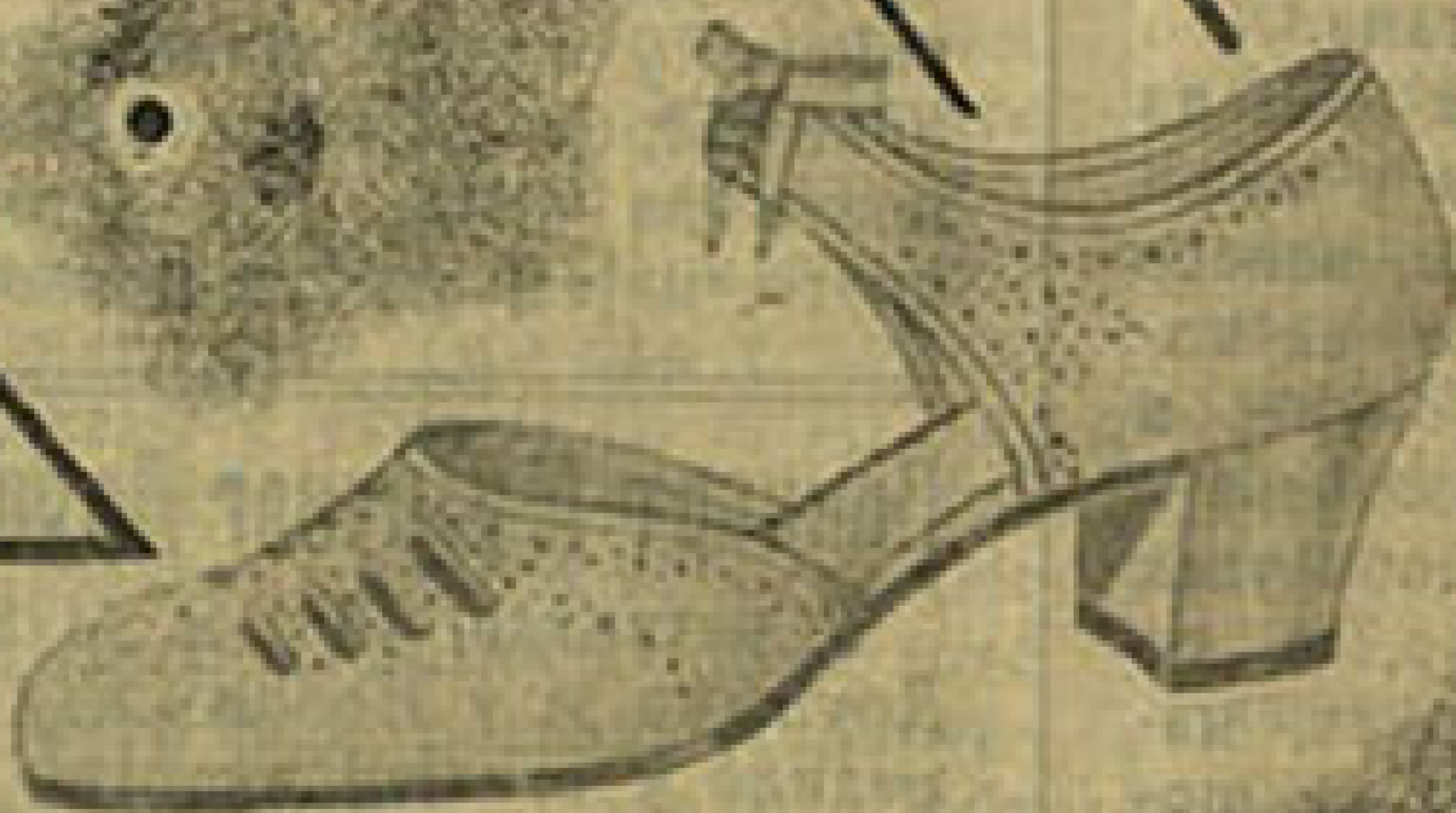
66995-82

79.-

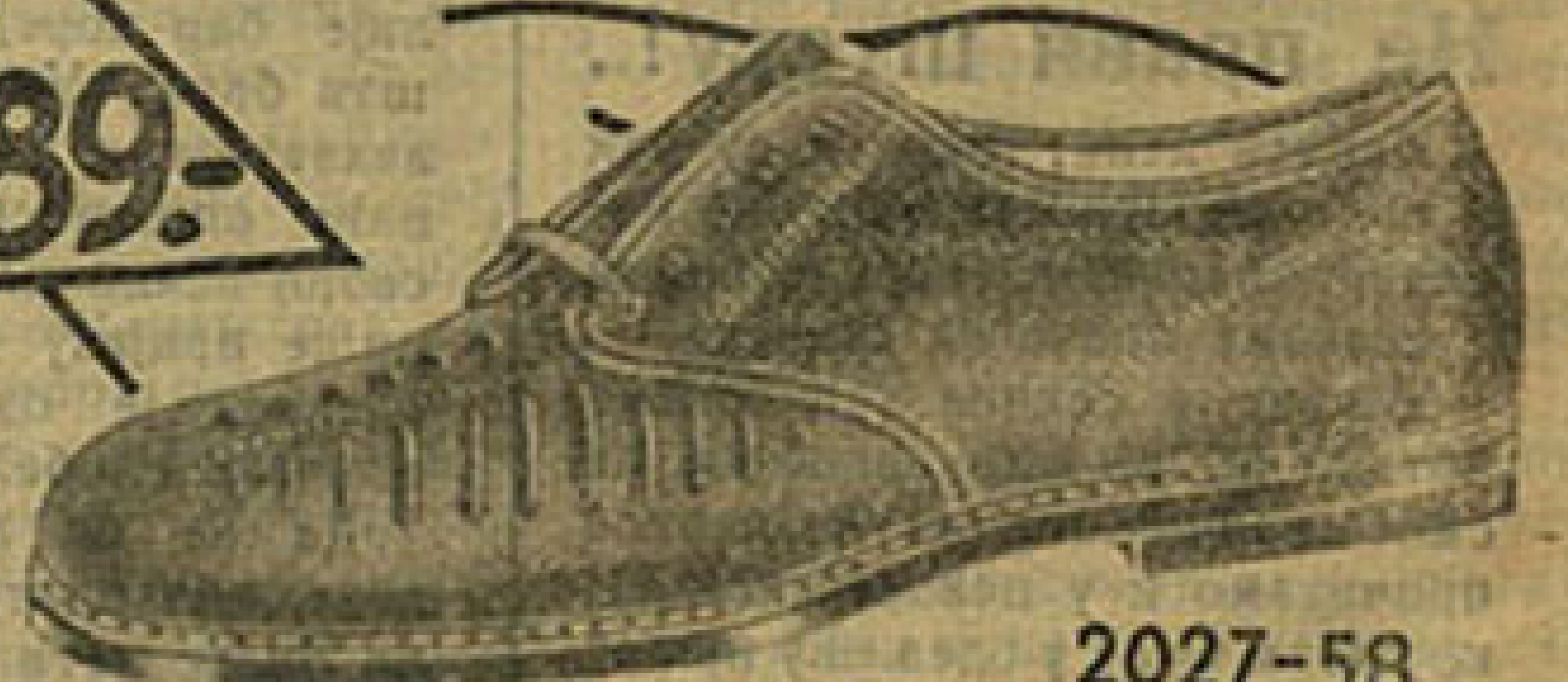
1937-27

79.-

2995-93

89.-

2027-58

89.-

2927-43

Башиа